

ad 1. Hvad Ørredfiskeriet angaar, da har dette under de hidtil gældende Love alene givet os Fiskere paa nævnte Strækning fra Refsøre til Skaarupøre en samlet aarlig gennemsnitlig Indtægt af ca. 8,000 Kr.; men denne Indtægt, der naturligvis har overmaade stor Betydning for os, der alle ere Smaafolk med store Familier, vil saa godt som blive os berøvet, hvis det ny Lovforslag bliver Lov med den deri foreslaaede indskrænkede Fiskeret.

Ørreden kommer i alt Fald paa denne Kyststrækning først trækkende i Sommer- og Efteraarssmaanederne, og det er da ogsaa væsentligst i denne Tid, at der er blevet fisket her. Hvis Fiskeretten derimod udstræktes til at gælde Tiden fra 1. Juni til 1. December, ville vi vel i det hele og store kunne gøre Regning paa, at vor Indtægt af Ørredfiskeriet bliver den samme som hidtil.

Vi ønske ikke at bidrage til, at Fiskebestanden ved Rovdrift formindskes eller ødelægges, thi vi indse tilfulde, at vi derved vilde staa vore egne fremtidige Interesser i Vej, men det er vor bestemte Overbevisning, at Ørredfiskeriet ikke vil lide noget Afbræk ved, at Fredningsbestemmelsen indskrænkes til at gælde Tiden fra 1. December til 1. Juni.

Vi have hidtil vist vor Interesse for Ørredens Fredning ved af egen Drift at fastslaa ved Vedtægt, at den ikke maatte fiskes i December og Januar Maaned, og vi tillade os at fremføre dette til Støtte for vort Andragende.

Paa det ovenomtalte Møde i Hesselager foresloges Retten udvidet til at gælde fra 1. Februar til 1. December, men om end Vedtagelsen af denne — den tidligere — Fisketid vil gøre vore Indtægter større, er der dog ingen af os undertegnede, der have taget Ordet derfor, da vi anse os godt hjulpe med en Fisketid fra 1. Juni til 1. December.

ad 2. Med Hensyn til Aalegaardsejernes Pligt til Afmærkning af Aaleruserne ved Hjælp af Pæle, tillade vi os at foreslaa, at Afmærkningen sker ved Hjælp af en Skiltepæl paa Land — paa Strandbredden —, der angiver, hvor mange Favne fra Land der, saa vidt muligt lodret, paa Kysten agtes udsat Ruser. Nedramning af Pæle og Udsætning af Redskaber til og fra bestemte Pæle, der anbringes i Vandet, vil hyppig vanskeliggøres eller hindres af Bundforholdene.

Afmærkning med Bøje vil i dette som i andre Tilfælde være uheldig paa aaben Strand. Bøjen vil vanskelig kunne holde Stand mod Slæbegarn, Vind og Strøm og let give Anledning til vilkaarlig Flytning fra andre interesseredes Side.

Nr. 40.

Samtlige Bundgarnsfiskere paa Nordsiden af Refsnæs, i alt 19:

I det forelagte Fiskerilovforslags § 14 er der nogle for Bundgarnsfiskerne uheldige Bestemmelser, som vi formene, Udvalget ikke vil have særlige Vanskeligheder ved at faa forandrede, da de, saa vidt vi kunne se, ikke kunne have nogen videre Betydning for andre Fiskere end netop Bundgarnsfiskerne.

I de sidste 4 Linier af 2det Stykke i § 14 hedder det: Sættes et Bundgarn uden for et andet, skal der være en Afstand af mindst 10 Favne (19 Meter) mellem det yderste Garns inderste Radpæl og det inderste Garns Hovedpæl, og skal derhos, hvor Afstanden mellem de nævnte Pæle er under 100 Favne (188 Meter), det yderste Bundgarn sættes i samme Kompasretning som det inderste.

Og i tredje Stykke samme Paragraf:

Andre Redskaber, tjenlige til Sildefangst, maa ikke komme udsatte Sildebundgarn nærmere end foran fastsat for Sildebundgarn indbyrdes.

Vi tillade os da følgende Bemærkninger. Det er af Ordlyden af den Passus i de 4 sidste Linier af 2det Stykke ikke klart, om der menes andre Fiskere, eller der menes Fiskeren, som sætter to Garn, det ene uden for det andet; skal det forstaas saadan, at der menes andre Fiskere, maatte det formentlig have lydt: Sættes anden